Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2020. gada 25. jūnijā*

Prasība atcelt tiesību aktu – Institucionālās tiesības – Protokols par Savienības iestāžu, dažu struktūru, organizāciju un struktūrvienību atrašanās vietu – Eiropas Parlaments – Jēdziens "budžeta sesija", kas notiek Strasbūrā (Francija) – LESD 314. pants – Budžeta pilnvaru īstenošana papildu plenārsesijas laikā, kas notiek Briselē (Beļģija)

Lietā C-92/18

par prasību atcelt tiesību aktu saskaņā ar LESD 263. pantu, ko 2018. gada 7. februārī cēla

Francijas Republika, ko sākotnēji pārstāvēja *E. de Moustier* un *A.-L. Desjonquères*, kā arī *J.-L. Carré*, *F. Alabrune*, *D. Colas* un *B. Fodda*, vēlāk – *E. de Moustier*, *A.-L. Desjonquères* un *A. Daly*, kā arī *J.-L. Carré*, pārstāvji,

prasītāja,

ko atbalsta

Luksemburgas Lielhercogiste, ko sākotnēji pārstāvēja *D. Holderer*, kā arī *C. Schiltz* un *T. Uri*, vēlāk – *C. Schiltz* un *T. Uri*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv *R. Crowe* un *U. Rösslein*, kā arī *S. Lucente*, pārstāvji,

atbildētājs,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kurš pilda otrās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši Švīrebs [*P. G. Xuereb*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents) un A. Kumins [*A. Kumin*],

ģenerāladvokāts: Dž. Hogans [*G. Hogan*],

sekretāre: V. Džakobo-Peironnela [*V. Giacobbo-Peyronnel*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 16. janvāra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – franču.

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasības pieteikumu Francijas Republika lūdz atcelt četrus Eiropas Parlamenta aktus par Eiropas Savienības ikgadējā budžeta 2018. finanšu gadam pieņemšanu (turpmāk tekstā kopā – "apstrīdētie akti"), proti:

– Parlamenta 2017. gada 29. novembra plenārsēdes darba kārtību (dokuments P8_0J (2017)11-29), ciktāl tajā ir paredzētas debates par kopīgo dokumentu par Savienības ikgadējo budžetu 2018. finanšu gadam;

– 2017. gada 30. novembra plenārsēdes darba kārtību (dokuments P8_J (2017)11-30), ciktāl tajā ir paredzēts balsojums ar tam sekojošiem skaidrojumiem par balsojumu par kopīgo dokumentu par ikgadējo budžetu;

– Parlamenta 2017. gada 30. novembra normatīvo rezolūciju (dokuments P8_TA(2017)0458, P8_TA-PROV(2017)0458) par minēto kopīgo dokumentu un

– 2017. gada 30. novembra aktu, ar ko Parlamenta priekšsēdētājs konstatēja, ka Savienības ikgadējais budžets 2018. finanšu gadam ir pieņemts galīgajā variantā.

Atbilstošās tiesību normas

2 Protokola Nr. 6 par Eiropas Savienības iestāžu, dažu struktūru, organizāciju un struktūrvienību atrašanās vietu, kas ir pievienots LES, LESD un EAEK līgumiem (turpmāk tekstā – "Protokols par iestāžu atrašanās vietu") vienīgā panta a) punktā ir paredzēts:

"Eiropas Parlaments atrodas Strasbūrā, kur notiek 12 ikmēneša plenārsēdes, to skaitā budžeta sēde. Papildu plenārsēdes notiek Briselē. Eiropas Parlamenta komitejas sanāk Briselē. Eiropas Parlamenta Ģenerālsekretariāts un tā struktūrvienības paliek Luksemburgā."

3 LESD 314. pantā ir paredzēts:

"Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru nosaka Savienības gada budžetu saskaņā ar šādiem noteikumiem.

[..]

3. Padome pieņem nostāju par budžeta projektu un nosūta to Eiropas Parlamentam ne vēlāk kā 1. oktobrī pirms budžeta īstenošanas gada sākuma. [..]

4. Ja četrdesmit divās dienās pēc šā ziņojuma Eiropas Parlaments:

[..]

c) pieņem grozījumus ar tā locekļu balsu vairākumu, tad grozīto projektu pārsūta Padomei un Komisijai. Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, vienojoties ar Padomes priekšsēdētāju, tūlīt sasauc Samierināšanas komitejas sēdi. [..]

(5) Samierināšanas komiteju veido Padomes locekļi vai viņu pārstāvji, kā arī tikpat daudz locekļu, kas pārstāv Eiropas Parlamentu; tās uzdevums ir panākt vienošanos par kopīgu dokumentu ar Padomes locekļu vai to pārstāvju kvalificētu balsu vairākumu un Eiropas Parlamenta pārstāvju balsu vairākumu divdesmit vienā dienā pēc Komitejas sasaukšanas, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes nostāju.

[..]

6. Ja divdesmit vienā dienā, kā minēts 5. punktā, Samierināšanas komiteja vienojas par kopīgu dokumentu, Eiropas Parlamentam un Padomei pēc vienošanās ir četrpadsmit dienas, lai pieņemtu apspriežamo tiesību aktu saskaņā ar kopīgo dokumentu.

7. Ja 6. punktā minēto četrpadsmit dienu laikā:

a) Eiropas Parlaments un Padome apstiprina kopīgo dokumentu vai nepieņem lēmumu vai ja viena no šīm iestādēm apstiprina kopīgo dokumentu, bet otra nepieņem lēmumu, budžetu uzskata par galīgi pieņemtu saskaņā ar kopīgo dokumentu, vai

b) Eiropas Parlaments ar visu tā locekļu vairākumu un Padome noraida kopīgo dokumentu vai ja viena no šīm iestādēm noraida kopīgo dokumentu, bet otra nepieņem lēmumu, Komisija iesniedz jaunu budžeta projektu, vai

[..]

d) Eiropas Parlaments apstiprina kopīgo dokumentu, bet Padome to noraida, Eiropas Parlaments četrpadsmit dienu laikā no dienas, kad Padome to noraidījusi, ar visu tā locekļu vairākumu un trijām piektdaļām nodoto balsu var nolemt apstiprināt visus grozījumus vai dažus no tiem, kas minēti 4. punkta c) daļā. Ja Eiropas Parlamenta grozījumi netiek apstiprināti, Samierināšanas komitejas nostāju par budžeta pozīciju, uz ko attiecas grozījums, uzskata par pieņemtu. Budžetu, pamatojoties uz šo, uzskata par galīgi pieņemtu.

[..]

9. Kad šajā pantā paredzētā procedūra ir beigusies, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs paziņo, ka budžets ir pieņemts galīgajā variantā.

10. Katra iestāde īsteno ar šo pantu piešķirtās pilnvaras, ievērojot Līgumus un saskaņā ar to pieņemtos tiesību aktus, jo īpaši ņemot vērā Savienības pašu resursus un ieņēmumu un izdevumu līdzsvaru."

Tiesvedības priekšvēsture

4 2015. gada 7. oktobrī Parlaments pieņēma plenārsēžu grafiku 2017. gadam, tostarp paredzot rīkot parastās plenārsēdes Strasbūrā (Francija) 2016. gada 23.–26. oktobrī, 13.–16. novembrī un 11.–14. decembrī, kā arī papildu plenārsesiju 2017. gada 29. un 30. novembrī Briselē (Beļģija).

5 2017. gada aprīlī Padome, Parlaments un Komisija pieņēma pragmatisku grafiku, precizējot galvenos datumus, kurus šīs iestādes plāno dažādām budžeta 2018. gadam procedūras stadijām un it īpaši iespējamai samierināšanas procedūrai.

6 2017. gada 29. jūnijā Komisija publicēja ikgadējā Savienības budžeta projektu 2018. finanšu gadam. 2017. gada 13. septembrī Padome iesniedza Parlamentam savu nostāju par šo projektu. Pēc balsojuma Budžeta komitejā un debatēm parastās plenārsesijas laikā, kas notika Strasbūrā no 2017. gada 23. līdz 26. oktobrim, Eiropas Parlaments 2017. gada 25. oktobrī pieņēma normatīvo rezolūciju, kurā bija

ietverti minētā projekta grozījumi. 2017. gada 31. oktobrī starp Parlamentu un Padomi tika uzsākta samierināšanas procedūra attiecībā uz budžetu. Šīs procedūras rezultātā 2017. gada 18. novembrī tika panākta vienošanās par kopīgu dokumentu par Savienības ikgadējo budžetu 2018. finanšu gadam.

7 2017. gada 30. novembrī Padome apstiprināja Savienības kopīgo dokumentu par Savienības ikgadējo budžetu 2018. finanšu gadam. Parlaments iekļāva debates un balsošanu par šo dokumentu papildu plenārsesijas darba kārtībā, kura notika Briselē 2017. gada 29. un 30. novembrī. Ar 2017. gada 30. novembra normatīvo rezolūciju Parlaments apstiprināja minēto dokumentu. Tajā pašā dienā Parlamenta priekšsēdētājs plenārsēdē konstatēja, ka Savienības ikgadējais budžets 2018. finanšu gadam ir pieņemts galīgajā variantā.

8 Pēc šīs prasības celšanas Tiesa ar 2018. gada 2. oktobra spriedumu Francija/Parlaments (Budžeta pilnvaru īstenošana) (C-73/17, EU:C:2018:787) noraidīja Francijas Republikas prasību atcelt tiesību aktus, ko Parlaments pieņēmis procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemts Savienības 2017. finanšu gada budžets. Pēc šī sprieduma pasludināšanas Francijas Republika, pamatojoties uz Tiesas pieprasījumu, apstiprināja, ka tā plāno uzturēt prasību par Savienības budžetu 2018. finanšu gadam.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

9 Francijas Republika lūdz Tiesu:

– atcelt apstrīdētos aktus;

– atstāt spēkā akta, ar ko Parlamenta priekšsēdētājs konstatēja, ka Savienības ikgadējais budžets 2018. finanšu gadam ir pieņemts galīgajā variantā, sekas, līdz šis budžets tiks pieņemts galīgajā variantā ar Līgumiem atbilstošu aktu saprātīgā laikposmā, skaitot no sprieduma, ko Tiesa taisīs šajā lietā, pasludināšanas dienas, un

– piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

10 Parlaments lūdz Tiesu:

– prasību noraidīt;

– piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un,

– pakārtoti – atstāt spēkā akta, ar ko Parlamenta priekšsēdētājs konstatēja, ka Savienības ikgadējais budžets 2018. finanšu gadam ir pieņemts galīgajā variantā, juridiskās sekas, līdz saprātīgā laikposmā stāsies spēkā jauns akts, ar ko to paredzēts aizstāt.

11 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 26. aprīļa rīkojumu Luksemburgas Lielhercogistei tika atļauts iestāties lietā, lai atbalstītu Francijas Republikas prasījumus.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

12 Francijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, izvirza tikai vienu pamatu par to, ka ar apstrīdētajiem aktiem ir pārkāpts Protokols par iestāžu atrašanās vietu. Saskaņā ar šī protokola vienīgā panta a) punktu Parlamentam budžeta pilnvaras, kas tam ir piešķirtas ar LESD 314. panta 5., 6. un 9. pantu, esot pilnībā jāīsteno parasto plenārsēžu laikā, kuras notiek Strasbūrā. Šajā gadījumā šī iestāde neesot ievērojusi vajadzīgo saskaņošanu starp prasībām, kas izriet no šiem pantiem, debates un

balsošanu attiecībā uz kopīgo dokumentu par Savienības ikgadējo budžetu 2018. finanšu gadam atbilstoši LESD 314. panta 6. punktam iekļaudama papildu plenārsesijas, kura notika Briselē 2017. gada 29. un 30. novembrī, darba kārtībā un ar Parlamenta priekšsēdētāja aktu, kurš pamatots ar LESD 314. panta 9. punktu, konstatēdama šī budžeta pieņemšanu galīgajā variantā tās pašas papildu plenārsesijas laikā.

13 Šajā ziņā Francijas Republika uzskata, ka Parlaments ir pieļāvis kļūdu vērtējumā, noteikdams un pēc tam savā kalendārā saglabādams parasto plenārsesiju datumus 2017. gadam tādējādi, ka tas varēja lemt par kopīgo dokumentu par Savienības ikgadējo budžetu 2018. finanšu gadam LESD 314. panta 6. punktā paredzētajā termiņā tikai iepriekšējā punktā minētajā papildu plenārsesijas laikā, kas notika Briselē, nevis parastās plenārsesijas laikā, kas notika Strasbūrā.

14 Francijas Republikas ieskatā, ir iespējams iepriekš paredzēt panāktās vienošanās datumu samierināšanas procedūrā. Šajā ziņā tā vispirms norāda, ka praksē LESD 314. panta 4. punktā paredzētais balsojums par budžeta projektu vienmēr notiek oktobra parastās plenārsesijas otrajā posmā – tā sauktajā ““II oktobra” plenārsesijā”. Tālāk šī dalībvalsts norāda, ka kopš Lisabonas līguma spēkā stāšanās sistemātiski ir tikusi izmantota samierināšanas procedūra. Visbeidzot tā piebilst – ja šādas procedūras izmantošana ir ļoti iespējama, tad iespējamā vienošanās par samierināšanos visdrīzāk notiek pēdējās LESD 314. panta 5. punktā paredzētā samierināšanas posma dienās. Šajos apstākļos Francijas Republika uzskata, ka Parlamentam novembra parastās plenārsesijas ir jāplāno ceturtajā vai piektajā nedēļā pēc “II oktobra” sesijas, jo šāds plānojums, tās ieskatā, palielina iespēju, ka šī iestāde var lemt par kopīgo dokumentu par budžetu parastās plenārsesijas laikā, kas notiek Strasbūrā, četrpadsmit dienu laikā, kā tas ir paredzēts LESD 314. panta 6. punktā. Tomēr šajā gadījumā minētā iestāde esot 2017. gada novembra parasto plenārsesiju ieplānojusi trešajā nedēļā pēc 2017. gada “II oktobra” sesijas, kas tai neļāva īstenot savas budžeta pilnvaras Strasbūrā atbilstoši LESD 314. panta 6., 7. un 9. punktam.

15 Katrā ziņā Francijas Republika uzskata, ka Parlaments varēja grozīt parasto plenārsesiju datumu kalendāru pēc tam, kad bija izveidots pragmatiskais kalendārs, paredzot pēc vienošanās iestāžu starpā budžeta procedūras norisi. Pēc šī pēdējā minētā kalendāra izveides Parlamentam esot apstiprināti datumi, kuros samierināšanas procedūra notiks, kā arī Samierināšanas komitejas sēžu datumi ļoti iespējamā gadījumā, kad šādu procedūru būs jāaizsāk pēc “II oktobra” sesijas.

16 Parlaments apgalvo, ka tas nav pieļāvis kļūdu vērtējumā, īstenojot savas budžeta pilnvaras atbilstoši LESD 314. panta 6., 7. un 9. punktam papildu plenārsesijas laikā, kas notika 2017. gada 29. un 30. novembrī. Ņemot vērā budžeta procedūrai raksturīgo neskaidrību gan tas, vai tiks piemērota samierināšanas procedūra, gan diena, kurā šī procedūra tiks uzsākta un kad tā beigsies – attiecīgajā gadījumā vienošanās par kopīgo dokumentu par ikgadējo budžetu dēļ –, principā bija neskaidri, plānojot plenārsesiju kalendāru 2017. gadam.

Tiesas vērtējums

17 Parlamentam, kā apstiprināts LESD 314. panta 10. punktā, piešķirtās budžeta pilnvaras ir jāīsteno, ievērojot Līgumus un saskaņā ar tiem pieņemtos tiesību aktus.

18 Pirmkārt, šai iestādei ir jāievēro Protokols par iestāžu atrašanās vietu, kas saskaņā ar LES 51. pantu ir Līgumu neatņemama sastāvdaļa. Šī protokola vienīgā panta a) punktā ir noteikts, ka “Eiropas Parlaments atrodas Strasbūrā, kur notiek 12 ikmēneša plenārsēdes, to skaitā budžeta sēde”.

19 Šajā ziņā Tiesa 2018. gada 2. oktobra spriedumā lietā C-73/17 Francija/Parlaments (Budžeta pilnvaru īstenošana) (EU:C:2018:787) 32., 35. un 37. punktā nosprieda, ka, tā kā šī protokola vienīgā panta a) punktā precizējumu nav, ir uzskatāms, ka vārdi “budžeta sēde” norāda uz visām plenārsesijām, kuru laikā Parlaments īsteno savas budžeta pilnvaras, un uz visiem aktiem, ko šī iestāde pieņem minētajā nolūkā. Faktiski Parlamenta budžeta pilnvaru īstenošana plenārsēdē ir uzskatāma par Savienības

demokrātisko norišu būtisku brīdi un tai it īpaši ir nepieciešamas publiskas debates plenārsēdē, kas ļautu Savienības pilsoņiem uzzināt dažādos paustos politiskos viedokļus un tādējādi veidot politisko viedokli par Savienības rīcību. Tāpat parlamentāro debašu pārskatāmība plenārsēdē var nostiprināt budžeta procedūras demokrātisko leģitimitāti attiecībā uz Savienības pilsoņiem un Savienības rīcības uzticamību. Šajos apstākļos vārdi "budžeta sēde", kas minēti Protokola par iestāžu atrašanās vietu vienīgā panta a) punktā, ietver ne tikai parasto plenārsēdi, kas veltīta budžeta projekta izskatīšanai pirmajā lasījumā saskaņā ar LESD 314. panta 4. punktu, bet arī otro lasījumu atbilstoši šī līguma 314. panta 6. punktam, nodrošinot publiskas debates un publisku balsojumu plenārsēdē par samierināšanas procedūras rezultātā pieņemto kopīgo dokumentu par ikgadējo budžetu.

20 Otrkārt, Parlamentam ir jāievēro prasības, kas tam LESD 314. pantā ir izvirzītas budžeta pilnvaru īstenošanai plenārsēdē. Šajā tiesību normā paredzēto termiņu mērķis ir nodrošināt Savienības ikgadējā budžeta pieņemšanu, pirms beidzas gads pirms attiecīgā finanšu gada; to neievērošana attiecīgā gadījumā var likt piemērot LESD 315. pantu par pagaidu budžetu (spriedums, 2018. gada 2. oktobris, Francija/Parlaments (Budžeta pilnvaru īstenošana), C-73/17, EU:C:2018:787, 38. punkts).

21 Ja LESD 314. panta 6. punktā noteiktajā četrpadsmit dienu termiņā nav Eiropas Parlamenta debašu un balsojuma par kopīgo dokumentu par ikgadējo budžetu, šo dokumentu var pieņemt Padome viena pati ar nosacījumiem, kas paredzēti šī panta 7. punkta a) apakšpunktā. Taču Savienības rīcības pārskatāmībai un demokrātiskajai leģitimitātei, kuras izpaužas ikgadējā budžeta pieņemšanas procedūrā, ir īpaši nozīmīgi, ka Parlaments īsteno tam LESD 314. panta 6. punktā noteikto kompetenci un plenārsēdē lemj par šo kopīgo dokumentu (spriedums, 2018. gada 2. oktobris, Francija/Parlaments (Budžeta pilnvaru īstenošana), C-73/17, EU:C:2018:787, 40. punkts).

22 Treškārt, tā kā Protokola par iestāžu atrašanās vietu vienīgā panta a) punktam un LESD 314. pantam ir vienāds juridiskais spēks, prasības, kuras izriet no pirmā minētā panta, nevar būt pārākas par prasībām, kuras izriet no otrā minētā panta, un otrādi. Tie katrā atsevišķā gadījumā ir jāpiemēro, nodrošinot šo prasību nepieciešamo saskaņošanu un to taisnīgu līdzsvaru (spriedums, 2018. gada 2. oktobris, Francija/Parlaments (Budžeta pilnvaru īstenošana), C-73/17, EU:C:2018:787, 42. punkts).

23 Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka Protokola par iestāžu atrašanās vietu pamatā ir attiecīgo dalībvalstu pilnvaru un Parlamenta pilnvaru savstarpēja ievērošana, kā arī savstarpējs lojālas sadarbības pienākums (spriedums, 2018. gada 2. oktobris, Francija/Parlaments (Budžeta pilnvaru īstenošana), C-73/17, EU:C:2018:787, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Tālab Parlamentam ir jāīsteno savas budžeta pilnvaras parastās plenārsesijas laikā Strasbūrā, tomēr šis pienākums, kas izriet no Protokola par iestāžu atrašanās vietu vienīgā panta a) punkta, nerada šķēršļus tam, ka debates un balsošana par ikgadējo budžetu notiek papildu plenārsesijā Briselē, ja tas vajadzīgs saistībā ar prasībām par LESD 314. pantā paredzētās budžeta procedūras efektīvu norisi. Šīs procedūras norises absolūts pārākums pār šī protokola vienīgā panta a) punkta ievērošanu, mazinot Parlamenta pilnīgu iesaistīšanos minētajā procedūrā, nebūtu saderīgs ar prasību, kuras izriet no šīm tiesību normām, nepieciešamo saskaņošanu, kas atgādināta šī sprieduma 22. punktā (spriedums, 2018. gada 2. oktobris, Francija/Parlaments (Budžeta pilnvaru īstenošana), C-73/17, EU:C:2018:787, 44. punkts).

25 Attiecībā uz prasību, kuras izriet no šī sprieduma 22.–24. punkta, ievērošanas pārbaudi tiesā Tiesa 2018. gada 2. oktobra sprieduma lietā (Budžeta pilnvaru īstenošana) (C-73/17, EU:C:2018:787) 45. punktā norādīja, ka Parlamentam, veicot no Protokola par iestāžu atrašanās vietu vienīgā panta a) punkta izrietošo prasību un no LESD 314. panta izrietošo prasību nepieciešamo saskaņošanu, ir novērtējuma brīvība, kura izriet no prasībām saistībā ar budžeta procedūras efektīvu norisi. Tādējādi šī pārbaude tiesā attiecas uz to, vai Parlaments, daļu no savām budžeta pilnvarām īstenodams papildu plenārsesijas laikā, šajā ziņā ir pieļāvis kļūdas vērtējumā.

26 Tieši šo apsvērumu gaismā ir jāvērtē, vai ar apstrīdētajiem aktiem ir nodrošināta no Protokola par iestāžu atrašanās vietu vienīgā panta a) punkta, no vienas puses, un no LESD 314. panta, no otras puses, izrietošo prasību nepieciešamā saskaņošana.

27 Šajā ziņā, lai gan Francijas Republika atzīst, ka saskaņā ar parasto plenārsēžu kalendāru 2017. gadam papildu plenārsesija, kas notika Briselē 2017. gada 29. un 30. novembrī, bija vienīgā iespēja Parlamentam lemt par kopīgo dokumentu par 2018. finanšu gada budžetu LESD 314. panta 6. punktā paredzētajā termiņā, tā – un to atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste – apgalvo, ka minētā iestāde ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā šī parlamentārā kalendāra pieņemšanā. Šo dalībvalstu ieskatā, esot bijis iespējams minēto kalendāru pielāgot, lai, ievērojot šo termiņu, Strasbūrā varētu debatēt un balsot par kopīgo dokumentu par 2018. finanšu gada budžetu. Proti, iespēja veikt šādu pielāgojumu vai pat grozīt parasto plenārsēžu grafiku 2017. gadam esot pastāvējusi gan tad, kad 2015. gada 7. oktobrī tika noteikts šis laika grafiks, gan pēc pragmatiskā grafika izveides 2017. gada aprīlī.

28 Pirmkārt, attiecībā uz parlamentārā kalendāra 2017. gadam izveidi 2015. gada 7. oktobrī Francijas Republikas argumenta, ko atbalsta arī Luksemburgas Lielhercogiste, pamatā ir pieņēmums, saskaņā ar kuru datumu, kurā Samierināšanas komiteja panāca vienošanos par kopīgo dokumentu par gada budžetu, Parlaments varēja loģiski paredzēt jau iepriekš, gatavojot šo kalendāru.

29 Tomēr Tiesa jau šādu pieņēmumu ir noraidījusi, 2018. gada 2. oktobra spriedumā lietā Francija/Parlaments (Budžeta pilnvaru īstenošana) (C-73/17, EU:C:2018:787) 50. punktā nospriežot, ka parasto plenārsēžu grafika noteikšanas brīdī gan tas, vai tiks piemērota samierināšanas procedūra, gan diena, kurā šī procedūra tiks uzsākta un kad tā beigsies – attiecīgajā gadījumā vienošanās par kopīgo dokumentu par ikgadējo budžetu dēļ –, principā bija neskaidri.

30 Neviens no Francijas Republikas un Luksemburgas Lielhercogistes norādītajiem apstākļiem neapšauba apsvērumus par budžeta procedūras neparedzamību, uz kuriem ir balstīta iepriekšējā punktā atgādinātā judikatūra.

31 Turklāt šo dalībvalstu argumenti, atbilstoši kuriem Parlamentam parastās novembra plenārsesijas alternatīvi ir jāplāno ceturtajā vai piektajā mēnesī pēc "II oktobra" sesijas, noteikti nozīmē, ka šai iestādei šim nolūkam ir piešķirta novērtējuma brīvība. It īpaši ciktāl Francijas Republika balstās uz secinājumu, ka šāds plānojums "palielina iespēju" debatēt un balsot par kopīgo dokumentu par budžetu parastās novembra plenārsesijas laikā, kas notiek Strasbūrā, tā būtībā atzīst, ka ar šādu plānojumu nevar nodrošināt to, ka šīs debates un balsojums tik tiešām notiek Strasbūrā, un līdz ar to apstiprina, ka parlamentārā kalendārā plānošana nekliedē budžeta procedūrai raksturīgo neparedzamību.

32 Tātad ir uzskatāms, ka, 2015. gada 7. oktobrī noteikdams parasto plenārsēžu grafiku 2017. gadam, Parlaments ir iekļāvies šī sprieduma 25. punktā atgādinātās novērtējuma brīvības robežās.

33 Otrkārt, Francijas Republika pārmet Parlamentam, ka tas šo kalendāru 2017. gada aprīlī nav grozījis pēc pragmatiskā kalendāra budžeta procedūrai 2018. finanšu gadam izveides tādēļ, ka pragmatiskajā kalendārā esot apstiprināti samierināšanas procedūras datumi ļoti iespējamā gadījumā, kad šādu procedūru būs jāaizsāk.

34 Taču minētajā pragmatiskajā kalendārā 2017. gada aprīlī esot precizēti Padomes, Parlamenta un Komisijas plānotie datumi budžeta procedūrai 2018. gada finanšu gadam un it īpaši iespējamai samierināšanas procedūrai, neraugoties uz varbūtību, ka budžeta procedūrai piemītošā neskaidrība varētu kavēt šīs iestādes ievērot plānotos datumus.

35 Runājot par šo neparedzamību, Parlaments, kuru šajā ziņā neviens neapšaubīja, norādīja, ka samierināšanas procedūras laika neskaidrība it īpaši izriet no tā, ka šis laikposms beidzās, nepanākot vienošanos trijās no piecām rīkotajām procedūrām saskaņā ar LESD 314. pantu pirms parlamentārā

kalendāra izveides 2017. gadam, kaut arī Savienības gada budžetu varēja pieņemt tikai tā iepriekšējā gada decembrī, kas ir gads pirms šajās trijās procedūrās aplūkotā finanšu gada. Turklāt, atbildot uz jautājumu, ko Tiesa uzdeva tiesas sēdē, Parlaments precizēja, kas arī netika apstrīdēts, ka samierināšanas laikposma precīzais sākumpunkts var tikt noteikts tikai pēdējā brīdī, salīdzinot ar atjaunināto Parlamenta, Padomes un Komisijas plānojumu.

36 Šādi 2017. gada aprīlī sagatavojot pragmatisko kalendāru par budžeta procedūru 2018. finanšu gadam, joprojām nebija skaidrības par to, vai un kad Samierināšanas komiteja faktiski varētu panākt vienošanos par samierināšanos.

37 Šajos apstākļos Parlaments nav arī pieļāvis kļūdu vērtējumā, saglabādams parasto plenārsesiju kalendāru 2017. gadam pēc tam, kad tā paša gada aprīlī tika sagatavots pragmatiskais kalendārs.

38 Līdz ar to šajos aktos nav pieļautas kļūdas vērtējumā, uz kurām atsaucas Francijas Republika.

39 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jānoraida Francijas Republikas vienīgais pamats, un tādējādi šī prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

40 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Parlaments ir prasījis piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā spriedums ir tai nelabvēlīgs, Francijas Republikai ir jāpiesprież segt savus, kā arī atlīdzināt Parlamenta tiesāšanās izdevumus. Saskaņā ar tā paša reglamenta 140. panta 1. punktu Luksemburgas Lielhercogiste, kas ir iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) Francijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.

3) Luksemburgas Lielhercogiste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

[Paraksti]